Recordant l'Esther Boix

Esther Boix, en una imatge d'arxiu Foto: E.P.

Esther Boix (nascuda a Llers el 1927), pintora i educadora, va morir l'última setmana d'aquest mes de maig. La seva trajectòria ve definida per una vida professional i vital inseparable del també artista, escriptor i company, Ricard Creus. La intenció d'aquest escrit és rememorar la seva obra remarcant més que la feina feta el com aquesta feina es va anar fent. Es vol destacar el centre d'interès principal en el qual l'Esther i en Ricard han treballat al llarg de tota la seva vida: l'art i l'educació artística.

L'Esther i en Ricard van defensar sempre la mirada artística dins un suport intel·lectual rigorós i documentat; eren uns artistes poc comuns pel fet d'estar molt formats en la teoria, en la pràctica i la crítica. Varen fer pedagogia a les aules, a la formació dels docents i en diferents publicacions de qualitat. Tot plegat encaminat a elevar els nivells educatius de l'educació artística i, en uns temps que no teníem l'àmbit no formal desenvolupat, ells varen crear-ne un gran referent: el taller l'Arc.

Coneixedors dels corrents europeus més innovadors, inicien un taller d'aprenentatge artístic en horari extraescolar on es parlava, es pensava i es vivia l'art en els seus vessants conceptual, social i creatiu. L'Esther i en Ricard van obrir el taller d'arts l'Arc l'any 1967 a Barcelona i, durant les dècades dels 1960, 70 i 80, la seva tasca va ser pionera per la interrelació entre les arts, vinculant la música, la literatura i el cinema. Eren anys de grans inquietuds culturals, d'afany de saber i de dedicacions desinteressades –característiques que ells dos representaven a la perfecció– tant els educadors com les persones compromeses amb la cultura, buscàvem el progrés i la innovació allà on estava disponible. El taller l'Arc era un bon lloc on aprendre. Allà alguns, com va ser el meu cas, hi acudien quan estudiàvem a la universitat perquè admiràvem aquella manera d'impartir la docència i d'ensenyar les arts. Sempre hi érem ben rebuts i acollits, l'Esther i en Ricard ens escoltaven i ens dedicaven generosament el seu temps. El taller era un reclam i s'hi reunien persones destacades dins la cultura catalana, sovint pares dels alumnes, familiars o amics que oferien alguna conferència o concert.

L'any 2007 la ciutat de Girona va divulgar l'obra de la pintora, l'Esther Boix, a través de diferents exposicions; un homenatge a la seva tasca, intensa i extensa. Una gran oportunitat per apreciar tant la seva participació a l'Estampa Popular Catalana, moviment iniciat el 1965 amb l'objectiu aconseguir llibertats a través de l'art, com el seu rol global de dona artista. Va ser dins el seguit d'aquests actes que em vaig adonar que faltava recopilar la tasca docent de l'Esther i en Ricard i la sort va fer-ho coincidir amb una bona doctorand que es va interessar per estudiar el tema, la Mireia Guillaumes. El 2007 teníem ja la publicació que, amb el títol Intersecció d'art, vida i educació. Esther Boix i Ricard Creus creadors del taller l'Arc. l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural, va ser editada per Documenta Universitària dins la col·lecció de Narratives d'art i educació. Una col·lecció que pretén recopilar les històries de vida de diferents pedagogs destacats d'educació artística catalana. Per sort l'Esther ja hi figura i esperem que el seu llegat pugui arribar, tal com ja s'està fent a l'exemplar escola de Bordils, de la mà del seu fill Adrià, a totes les nostres escoles.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/749884-recordant-lesther-boix.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss